

ΓΝΩΜΗ της Ο.Κ.Ε.

“ Απελευθέρωση αγοράς φυσικού αερίου”
(Σχέδιο Νόμου)

Αθήνα, 3 Νοεμβρίου 2005

Διαδικασία

Στις 06.10.2005, ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. **Δημήτριος Σιούφας** απέστειλε προς γνωμοδότηση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.) το Σχέδιο Νόμου «Απελευθέρωση αγοράς φυσικού αερίου».

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από τον κ. **Νίκο Λιόλιο**, ως Πρόεδρο, την κα **Ρίτα Ζούλοβιτς** και τους κ.κ. **Γεώργιο Τσαττήρη**, **Ιωάννη Κωνσταντινίδη** και **Ηλία Ηλιόπουλο**. Στην Επιτροπή Εργασίας συμμετείχαν ως Εμπειρογνώμονες οι κ.κ. **Φωκίων Δεληγιάννης**, **Νικόλαος Βασιλάκος** και **Σπύρος Λιούκας**. Η Δρ. **Αφροδίτη Μα-**

κρυγιάννη, επιστημονική συνεργάτις της Ο.Κ.Ε., είχε τον επιστημονικό συντονισμό της επιτροπής.

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε τις εργασίες της σε τρεις (3) συνεδριάσεις, ενώ η Εκτελεστική Επιτροπή διαμόρφωσε την εισήγησή της προς την Ολομέλεια στη συνεδρίασή της την 1η Νοεμβρίου 2005.

Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε., στην οποία εισηγητής ήταν ο κ. **Ι. Κωνσταντινίδης**, αφού ολοκλήρωσε τη συζήτηση για το θέμα στη συνεδρίαση της **3ης Νοεμβρίου 2005**, διατύπωσε την **υπ' αριθ. 142** Γνώμη της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΧ/Ν

Το Σχέδιο Νόμου αποτελείται από 42 άρθρα κατανομημένα σε 10 κεφάλαια.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄** φέρει το γενικό τίτλο «Γενικές Διατάξεις» και αποτελείται από τα άρθρα 1 έως και 5.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 1** προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του νόμου. Επιπλέον, διακρίνονται έξι δραστηριότητες φυσικού αερίου, οι οποίες είναι: προμήθεια, μεταφορά, διανομή, αποθήκευση, υγροποίηση και αεριοποίηση Υγροποιημένου Φυσικού Αερίου (ΥΦΑ) και οι οποίες χαρακτηρίζονται ως δραστηριότητες κοινής ωφελείας και τελούν υπό την εποπτεία του Κράτους.

Το **άρθρο 2** περιέχει τους ορισμούς των όρων: *Ανεξάρτητο Σύστημα Φυσικού Αερίου (ΑΣΦΑ), Ανώτερη Θερμογόνος Δύναμη (ΑΘΔ), Απευθείας Γραμμές, Βασικές Δραστηριότητες Φυσικού Αερίου, Διανομή Φυσικού Αερίου, Διαχειριστής ΑΣΦΑ, Διαχειριστής Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου Α.Ε. (ΔΕΣΦΑ Α.Ε.), Δίκτυο Διανομής, Εγκατάσταση Αποθήκευσης, Εγκατάσταση ΥΦΑ, Εθνικό Σύστημα Φυσικού Αερίου (ΕΣΦΑ), Εταιρίες Παροχής Αερίου (ΕΠΑ), Επιλέγων Πελάτης, Επιχείρηση Φυσικού Αερίου, Κάθετα Ολοκληρωμένη Επιχείρηση, Μεγάλος Πελάτης, Μεταφορά Φυσικού Αερίου, Οικιακός Πελάτης, Ολοκληρωμένη Επιχείρηση Φυσικού Αερίου, Οριζόντια Ολοκληρωμένη Επιχείρηση, Πελάτης, Ποσότητα Φυσικού Αερίου, Προμήθεια, Προμηθευτής, Συνδεδεμένη Επιχείρηση, Σύστημα Μεταφοράς, Σύστημα*

Φυσικού Αερίου (ΣΦΑ), Φυσικό Αέριο και Χρήστης.

Στο **άρθρο 3** προβλέπονται οι αρμοδιότητες καθώς και οι γενικές αρχές που διέπουν τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ). Ως αρμοδιότητες της ΡΑΕ, μεταξύ άλλων, αναφέρονται: η γνωμοδότηση και παρακολούθηση των διαδικασιών για τη χορήγηση αδειών, η τήρηση σχετικού μητρώου, η κατάρτιση του Κανονισμού Τιμολόγησης και η επιβολή διοικητικών κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης του νόμου.

Το **άρθρο 4** ορίζει τις υποχρεώσεις των Επιχειρήσεων Φυσικού Αερίου.

Με το **άρθρο 5** προβλέπεται ότι η ΡΑΕ παρακολουθεί την ασφάλεια εφοδιασμού της χώρας σε Φυσικό Αέριο και δημοσιεύει σχετική ετήσια έκθεση.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄** φέρει το γενικό τίτλο «Εθνικό Σύστημα Φυσικού Αερίου» και αποτελείται από τα άρθρα 6 έως και 14.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 6** ορίζεται το Εθνικό Σύστημα Φυσικού Αερίου (ΕΣΦΑ).

Με το **άρθρο 7** προβλέπεται, μεταξύ άλλων, η σύσταση ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «Διαχειριστής Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου Α.Ε.» (ΔΕΣΦΑ Α.Ε.). Ο ΔΕΣΦΑ Α.Ε. αποκτά πλήρες και αποκλειστικό δικαίωμα στη λειτουργία, διαχείριση, εκμετάλλευση και ανάπτυξη του ΕΣΦΑ, ύστε-

ρα από τη μεταβίβαση του κλάδου αυτού, με απόσπαση, από τη ΔΕΠΑ Α.Ε. και χορηγείται σε αυτόν Άδεια Κυριότητας, με την οποία καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις άσκησης της δραστηριότητάς του. Με τις διατάξεις του άρθρου προβλέπεται, επίσης, ότι τα μέλη του Δ.Σ. του ΔΕΣΦΑ Α.Ε πρέπει να είναι ανεξάρτητα από τους διάφορους τομείς του Φυσικού Αερίου και της ηλεκτρικής ενέργειας.

Το **άρθρο 8** ορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του ΔΕΣΦΑ οι οποίες, μεταξύ άλλων, είναι: λειτουργία, συντήρηση, διαχείριση, εκμετάλλευση και ανάπτυξη του ΕΣΦΑ και των διασυνδέσεων, με τρόπο ασφαλή, επαρκή, αξιόπιστο και οικονομικά αποδοτικό.

Με το **άρθρο 9** προβλέπεται η θέσπιση του Κώδικα Διαχείρισης του ΕΣΦΑ, με τον οποίο ρυθμίζονται, μεταξύ άλλων, οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι προδιαγραφές για την πρόσβαση των Χρηστών στο ΕΣΦΑ, η διαχείριση των σημείων εισαγωγής Φυσικού Αερίου στο ΕΣΦΑ, ο τρόπος διενέργειας των μετρήσεων και ο καθορισμός των προδιαγραφών ποιότητας και των συνθηκών παράδοσης και παραλαβής φυσικού αερίου και οι μηχανισμοί διαχείρισης της συμφόρησης.

Το **άρθρο 10** προβλέπει την εκπόνηση μελέτης Ανάπτυξης του ΕΣΦΑ για τα επόμενα 10 έτη, στην οποία περιλαμβάνεται το Πρόγραμμα Ανάπτυξης του ΕΣΦΑ. Κατά την κατάρτιση του Προγράμματος, λαμβάνονται υπόψη κυρίως η ανάγκη κάλυψης της ζήτησης Φυσικού Αερίου, η βελτίωση της αποδοτικότητας του ΕΣΦΑ, η τροφοδοσία νέων περιοχών με φυσικό αέριο, η προστασία του περιβάλλοντος, η βιωσιμότητα των

έργων και οι στόχοι περιφερειακής ανάπτυξης.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 11** προβλέπεται η θέσπιση αντικειμενικών κριτηρίων τεχνικής ασφάλειας και κανόνων, με τους οποίους θα εξασφαλίζεται η ασφαλής λειτουργία καθώς και η διαλειτουργικότητα των εγκαταστάσεων ΥΦΑ, αποθήκευσης και των δικτύων.

Οι διατάξεις του **άρθρου 12** αφορούν στη δέσμευση δυναμικότητας του ΕΣΦΑ, για την οποία συνάπτονται συμβάσεις μεταξύ του ΔΕΣΦΑ Α.Ε. και των Χρηστών.

Στο **άρθρο 13** καθορίζονται τα πρόσωπα τα οποία εγγράφονται στο Μητρώο Χρηστών ΕΣΦΑ και προβλέπεται η έκδοση Κανονισμού Μητρώου Χρηστών ΕΣΦΑ.

Με το **άρθρο 14** προβλέπεται η κατάρτιση Σχεδίου Αντιμετώπισης Εκτάκτων Αναγκών και Διαχείρισης κρίσεων και η διακοπή παροχών κατά προτεραιότητα σε περίπτωση ανάγκης του ΕΣΦΑ.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ '** φέρει γενικό τίτλο «**Ανεξάρτητα Συστήματα Φυσικού Αερίου**» και αποτελείται από τα άρθρα 15 έως και 20.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 15** προβλέπεται ότι δικαίωμα κατασκευής και κυριότητας των ΑΣΦΑ έχουν οι κάτοχοι Άδειας ΑΣΦΑ. Επιπλέον, προβλέπονται τα κριτήρια για τη χορήγηση ΑΣΦΑ καθώς και το περιεχόμενό της.

Το **άρθρο 16** ορίζει τις περιπτώσεις στις οποίες διενεργείται διαγωνισμός για τη χορήγηση Άδειας ΑΣΦΑ, μετά από υπουργική απόφαση.

Με το **άρθρο 17** προβλέπεται απαλλαγή από την υποχρέωση παροχής πρόσβασης τρίτων ύστερα από αίτηση και για ορισμένο χρόνο.

Το **άρθρο 18** προβλέπει τη χορήγηση Άδειας Διαχείρισης ΑΣΦΑ για τη διαχείριση και εκμετάλλευση ΑΣΦΑ. Επιπλέον, εισάγονται ρυθμίσεις για τους Διαχειριστές ΑΣΦΑ, οι οποίοι μετέχουν σε Κάθετα Ολοκληρωμένη Επιχείρηση.

Το **άρθρο 19** εισάγει ρυθμίσεις σχετικά με τις αρμοδιότητες του Διαχειριστή ΑΣΦΑ οι οποίες, σε γενικές γραμμές, περιλαμβάνουν τη λειτουργία, συντήρηση, εκμετάλλευση και ανάπτυξη του ΑΣΦΑ κατά τρόπο τεχνικά άρτιο και οικονομικά αποδοτικό.

Με το **άρθρο 20** προβλέπεται η έγκριση Κώδικα Διαχείρισης ΑΣΦΑ, ο οποίος ρυθμίζει, μεταξύ άλλων, τους όρους και τις προϋποθέσεις πρόσβασης των Χρηστών στο ΑΣΦΑ, τη διαχείριση των διασυνδέσεων του ΑΣΦΑ, τον τρόπο διενέργειας των μετρήσεων και τον καθορισμό προδιαγραφών ποιότητας και τη διαδικασία λήψης αναγκαίων μέτρων. Προβλέπεται, επίσης, διαδικασία εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών μεταξύ των Χρηστών και του Διαχειριστή ΑΣΦΑ.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ** ' φέρει το γενικό τίτλο «**Διανομή Φυσικού Αερίου**» και αποτελείται από τα άρθρα 21 έως και 22.

Με το **άρθρο 21** ρυθμίζεται, μεταξύ άλλων, το καθεστώς δραστηριοποίησης των Εταιριών Παροχής Αερίου και προβλέπεται η χορήγηση αδειών διανομής και προμήθειας φυσικού αερίου για τα διοικητικά όρια των Περιφερειών Στερεάς Ελλάδας και Εύ-

βοιας, Κεντρικής Μακεδονίας και Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Με το **άρθρο 22** προβλέπεται η χορήγηση Άδειας Διανομής Φυσικού Αερίου μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου αλλά και η διενέργεια διαγωνισμού για τη χορήγηση άδειας με υπουργική απόφαση. Εισάγονται επίσης ρυθμίσεις για τους Κατόχους Άδειας Διανομής, οι οποίοι μετέχουν σε Κάθετα Ολοκληρωμένη Επιχείρηση.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε** ' φέρει το γενικό τίτλο «**Δηλούμενη Διαμετακόμιση**» και αποτελείται από το άρθρο 23.

Με το **άρθρο 23** ορίζεται η *Δηλούμενη Διαμετακόμιση* και καθορίζεται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις διενέργειας αυτής.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ** ' φέρει το γενικό τίτλο «**Προμήθεια Φυσικού Αερίου**» και αποτελείται από τα άρθρα 24 έως και 30.

Το **άρθρο 24** προβλέπει, μεταξύ άλλων, την πώληση φυσικού αερίου σε Επιλέγοντες και σε μη Επιλέγοντες πελάτες από τους κατόχους αντίστοιχης Άδειας προμήθειας Φυσικού Αερίου, με την υποχρέωση τροφοδότησης φυσικού αερίου, ύστερα από εντολή του ΔΕΣΦΑ Α.Ε., σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης.

Με το **άρθρο 25** συμπληρώνεται ο ορισμός των Επιλεγόντων Πελατών, καθορίζοντας παράλληλα το χρονοδιάγραμμα απελευθέρωσης της αγοράς φυσικού αερίου. Επιπλέον, προβλέπονται τα κριτήρια κατάταξης στην κατηγορία των Μεγάλων πελατών και ορίζεται η υποχρέωση των ΕΠΑ να επιτρέπουν την πρόσβαση Προμηθευτών

στα Δίκτυα Διανομής τα οποία διαχειρίζονται.

Στο **άρθρο 26** ορίζεται ο *Προμηθευτής με υψηλό μερίδιο αγοράς* καθώς και η δυνατότητα πρόβλεψης ειδικών υποχρεώσεών του, με υπουργική απόφαση.

Με το **άρθρο 27** προβλέπεται η δυνατότητα μεταπώλησης του συνόλου ή μέρους της Ποσότητας Φυσικού Αερίου, το οποίο προμηθεύεται ένας Επιλέγων Πελάτης, σε άλλον Επιλέγοντα Πελάτη, εφόσον αυτό διακινείται μέσω του ίδιου Συστήματος Φυσικού Αερίου ή Συστημάτων τα οποία διασυνδέονται.

Το **άρθρο 28** προβλέπει την έγκριση Κώδικα Προμήθειας σε Επιλέγοντες Πελάτες, ο οποίος ρυθμίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις για την Προμήθεια Φυσικού Αερίου σε Επιλέγοντες Πελάτες.

Με το **άρθρο 29** προβλέπεται η δυνατότητα σύστασης Ενιαίας Αγοράς Φυσικού Αερίου (ΕΑΦΑ) με Υπουργική Απόφαση καθώς και η έκδοση Κανονισμού Λειτουργίας ΕΑΦΑ, με τον οποίο ρυθμίζονται οργανωτικά και λειτουργικά θέματα της ΕΑΦΑ.

Το **άρθρο 30** προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής ανώτατης τιμής Προμήθειας Φυσικού Αερίου σε Πελάτες, για ορισμένο χρονικό διάστημα και εφόσον συντρέχουν ειδικές περιστάσεις.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ** ' φέρει το γενικό τίτλο «**Τιμολόγια Υπηρεσιών-Τήρηση Λογαριασμών**» και αποτελείται από τα άρθρα 31 έως και 33.

Το **άρθρο 31** προβλέπει την κατάρτιση Κανονισμού Τιμολόγησης, του οποίου αντικείμενο είναι η ρύθμιση της μεθοδολογίας τιμολόγησης για τη χρέωση κάθε Βασικής Δραστηριότητας.

Με το **άρθρο 32** προβλέπεται η δημοσίευση ετήσιων οικονομικών καταστάσεων για την άσκηση των δραστηριοτήτων Φυσικού Αερίου από τα νομικά πρόσωπα. Τα νομικά πρόσωπα καθώς και οι Ολοκληρωμένες Επιχειρήσεις οφείλουν να τηρούν χωριστούς λογαριασμούς των δραστηριοτήτων τους.

Με το **άρθρο 33** προβλέπεται η ελεύθερη πρόσβαση της ΡΑΕ στους λογαριασμούς των κατόχων αδειών, τηρώντας πάντα το εμπορικό απόρρητο.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η** ' φέρει το γενικό τίτλο «**Κανονισμός Αδειών**» και αποτελείται από το άρθρο 34.

Το **άρθρο 34** προβλέπει την έκδοση Κανονισμού Αδειών, με τον οποίο καθορίζεται, μεταξύ άλλων, η δομή και το περιεχόμενο των αιτήσεων, καθώς και τα κριτήρια για τη χορήγηση άδειας.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ** ' φέρει το γενικό τίτλο «**Ποινικές-Διοικητικές Κυρώσεις**» και αποτελείται από τα άρθρα 35 έως και 37.

Με το **άρθρο 35** προβλέπονται ποινικές κυρώσεις σε όποιον ασκεί οποιαδήποτε από τις δραστηριότητες προμήθειας, μεταφοράς, διανομής, αποθήκευσης, υγροποίησης Φυσικού Αερίου και αεριοποίησης Υγροποιημένου Φυσικού Αερίου, χωρίς να κατέχει σχετική άδεια.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 36** προβλέπονται διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης του σχετικού νόμου.

Το **άρθρο 37** αφορά σε θέματα της ΡΑΕ. Ειδικότερα, προβλέπονται οι θέσεις εργασίας και επιμέρους θέματα προσωπικού, καθώς και οι δαπάνες για την αγορά ή μίσθωση ακινήτου προς στέγαση της ΡΑΕ.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι** ' φέρει το γενικό τίτλο «**Μεταβατικές και Τελικές διατάξεις**» και αποτελείται από τα άρθρα 38 έως και 42.

Το **άρθρο 38** παραθέτει μεταβατικές διατάξεις.

Το **άρθρο 39** προβλέπει ότι η χρήση Συστημάτων Φυσικού Αερίου επιτρέπεται και

για τη διακίνηση βιοαερίου και άλλων τύπων αερίου, εφόσον αυτό είναι εφικτό από τεχνικής άποψης και εφόσον πληρούνται οι προδιαγραφές ασφαλείας.

Με το **άρθρο 40** συμπληρώνεται υφιστάμενο άρθρο σχετικά με την υποβολή και έγκριση της μελέτης αερίων καυσίμων κατά την έκδοση οικοδομικής άδειας.

Το **άρθρο 41** ορίζει την κατάργηση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης που αντίκειται στις διατάξεις του εν λόγω νόμου, από την έναρξη ισχύος του.

Το **άρθρο 42** ορίζει την έναρξη ισχύος του νόμου από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΒ΄

ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Το παρόν Σχέδιο Νόμου εισάγει στη χώρα μας το Κοινοτικό δίκαιο ως προς την απελευθέρωση της αγοράς φυσικού αερίου στο πλαίσιο των Οδηγιών Ε.Ε. 98/30 και Ε.Ε. 2003/55 που έχουν ως στόχο την αποκόμιση ωφελειών στον καταναλωτή από τον ανταγωνισμό. Η Ελλάδα έχει καθυστερήσει σε σύγκριση με άλλες χώρες στην υιοθέτηση των προαναφερόμενων Οδηγιών.

Πιο συγκεκριμένα, μέσω των δύο οδηγιών προβλέπονται:

- η κατάργηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων,
- ο νομικός διαχωρισμός της διαχείρισης των δικτύων μεταφοράς από τη δραστηριότητα της προμήθειας,
- η ενίσχυση του ρόλου των Ρυθμιστικών Αρχών,
- η διαφάνεια ως προς τα τέλη πρόσβασης,
- η ενίσχυση των υπηρεσιών κοινής ωφελείας
- η καθιέρωση μέτρων για τη διασφάλιση της ασφάλειας εφοδιασμού
- η πλήρης απελευθέρωση της αγοράς μέχρι το 2007.

Ειδικότερα και στα πλαίσια της γενικής αξιολόγησης του παρόντος Σχ/Νόμου, η Οι-

κονομική και Κοινωνική Επιτροπή επισημαίνει ότι:

Α. Η Ευρωπαϊκή Νομοθεσία έχει σχεδιασθεί κατά τρόπο συμβατό με αγορές ώριμες, με ευρεία πελατειακή βάση, ολοκληρωμένες και σε μεγάλο βαθμό αποσβεσμένες υποδομές και, βέβαια, με την ύπαρξη εναλλακτικών πηγών προμήθειας, παράγοντες που δημιουργούν προϋποθέσεις για πραγματικό ανταγωνισμό, χωρίς στρεβλώσεις.

Στη χώρα μας δυστυχώς δεν ικανοποιείται αυτή τη στιγμή καμία από τις παραπάνω προϋποθέσεις. Η ελληνική αγορά δεν αποτελεί «μία ώριμη αγορά φυσικού αερίου», καθώς η διάδοση της συγκεκριμένης πηγής ενέργειας είναι ιδιαίτερα περιορισμένη. Ο αριθμός των χρηστών είναι χαμηλός ενώ η χωρική επέκταση του δικτύου είναι περιορισμένη. Κάποιες από τις επιπτώσεις αυτής της πραγματικότητας έχουν γίνει αισθητές από τα πρώτα χρόνια ένταξης του φυσικού αερίου στο ενεργειακό μας ισοζύγιο, με παράδειγμα το γεγονός ότι οι βιομηχανίες και όσες άλλες επιχειρήσεις έχουν στραφεί στο φυσικό αέριο χρηματοδοτούν σε μεγάλο βαθμό την υλοποίηση των δικτύων των τοπικών ΕΠΑ.

Παράλληλα, η έλλειψη ωριμότητας της αγοράς οδήγησε στην υπογραφή μακροχρονίων μονοπωλιακών συμβάσεων με τις κατά τόπους ΕΠΑ που αποκλείουν κάθε δραστηριότητα με ετήσια κατανάλωση μικρότερη των 10 εκατομμυρίων κυβικών ετη-

σίως από την ιδιότητα του επιλέγοντος πελάτη για τα επόμενα 25-30 χρόνια.

Από την άλλη πλευρά και οι υπόλοιποι πελάτες αλλά και οι προμηθευτές (συμπεριλαμβανομένων των ΕΠΑ) θα αντιμετωπίσουν τις επιπτώσεις της μη ώριμης αγοράς, στο βαθμό που αυτή θα εξακολουθεί να επηρεάζει αρνητικά το κόμιστρο διέλευσης, διαμορφώνοντάς το στο τέλος της τριετίας σε επίπεδα διπλάσια του ευρωπαϊκού μέσου όρου (πέραν του ότι σε ό,τι αφορά σε γειτονικές μας χώρες των Βαλκανίων, η σύγκριση καταλήγει συντριπτικά εναντίον μας).

Με δεδομένη την παραπάνω πραγματικότητα επισημαίνεται ότι η προτεινόμενη προσέγγιση οδηγεί σε επιβαρύνσεις και στρεβλώσεις που θα επηρεάσουν αρνητικά τις προσπάθειες ενίσχυσης του ανταγωνισμού, προσέλκυσης μεγάλων ιδιωτικών επενδύσεων και αύξησης του ποσοστού συμμετοχής του φυσικού αερίου στο ενεργειακό μας ισοζύγιο.

Β. Το Σχέδιο Νόμου προβλέπει τη μελλοντική έκδοση δεκάδων συμπληρωματικών πράξεων κανονιστικού και ρυθμιστικού χαρακτήρα (Π.Δ., Υπουργικές Αποφάσεις, Κώδικες, Κανονισμούς, κ.λπ.), που επί της ουσίας αυτές είναι που θα εξειδικεύουν και θα αποσαφηνίζουν τους «όρους του παιχνιδιού» της απελευθερωμένης αγοράς αερίου στη χώρα μας. Χωρίς αυτά τα συμπληρωματικά κείμενα, δύσκολα κανείς μπορεί να προβλέψει πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα στον κρίσιμο τομέα του φυσικού αερίου. Η απουσία τους συνιστά χωρίς αμφιβολία ένα σοβαρό κενό και δημιουργεί πλείστες όσες αβεβαιότητες στην αγορά και στην ίδια τη ΔΕΠΑ.

Γ. Το Σχέδιο Νόμου παρέχει ευρύτατες αρμοδιότητες και υπερεξουσίες στη ΡΑΕ, οι οποίες αφ' ενός δεν συναντώνται στα θεσμικά πλαίσια άλλων ευρωπαϊκών χωρών σε τέτοια έκταση, αφ' ετέρου δεν προβλέπονται καν από την Οδηγία 2003/55/ΕΚ (βλ. το σχετικό άρθρο #25 της Οδηγίας). Οι υπερτροφικές αυτές αρμοδιότητες φθάνουν μέχρι του σημείου να υποκαθιστά η ΡΑΕ σε ορισμένες λειτουργίες του το Διαχειριστή του Συστήματος (ΔΕΣΦΑ), όπως για παράδειγμα στον καθορισμό των όρων και προϋποθέσεων παροχής υπηρεσιών εξισορρόπησης του Συστήματος (άρθρο 3, παρ.2ε). Επιπλέον, η ΡΑΕ αναλαμβάνει πρωτεύοντα ρόλο στην ανάπτυξη του Συστήματος και στην ασφάλεια εφοδιασμού της χώρας (άρθρο 5). Στην ουσία, λοιπόν, εκχωρούνται στη ΡΑΕ αποφασιστικές πολιτικές αρμοδιότητες του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Δ. Το Σχέδιο Νόμου προβλέπει την απόσχιση από τη ΔΕΠΑ του κλάδου μεταφοράς Φυσικού Αερίου και την ίδρυση θυγατρικής Ανώνυμης Εταιρείας (του ΔΕΣΦΑ), στην οποία μεταβιβάζονται με απόσπαση τα πάγια του ΕΣΦΑ (χωρίς δικαίωμα περαιτέρω μεταβίβασης ή εκχώρησης) και παραχωρούνται τα πλήρη και αποκλειστικά δικαιώματα της λειτουργίας, διαχείρισης, εκμετάλλευσης και ανάπτυξης του.

Οι ρυθμίσεις αυτές του Σχεδίου Νόμου είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσουν προβλήματα στις σχέσεις ΔΕΠΑ - ΔΕΣΦΑ (μητρική - θυγατρική), αφού η ΔΕΠΑ παραμένει αλληλεγγύως και εις ολόκληρον συνυπεύθυνη με το ΔΕΣΦΑ, αποστερείται όμως βασικών εταιρικών δικαιωμάτων που θα της εξασφάλιζαν την προστασία της επιχειρηματικής της εποπτείας στο ΔΕΣΦΑ, ως μητρικής του εταιρείας (π.χ. έγκριση προγράμματος ανά-

πτυξης και, γενικά, συμμετοχή της σε στρατηγικής φύσεως αποφάσεις).

Σχετική με τα προαναφερόμενα είναι και η επισήμανση ότι ο διαχειριστής του συστήματος θα παραμείνει θυγατρική εταιρεία της ΔΕΠΑ με την τελευταία να έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα για τη χρηματοδότηση των αναπτυξιακών προγραμμάτων της πρώτης, γεγονός που θα δημιουργήσει πρόσθετες δυσλειτουργίες.

Επιπρόσθετα, το προτεινόμενο από το Σχέδιο Νόμου μοντέλο νομικού διαχωρισμού των δραστηριοτήτων της σημερινής ΔΕΠΑ (ΔΕΣΦΑ : 100% θυγατρική της ΔΕΠΑ), είναι αναποτελεσματικό και μπορεί εύκολα να λειτουργήσει προς όφελος συγκεκριμένων συμφερόντων και επιδιώξεων μετά από λίγα χρόνια. Έτσι, για παράδειγμα, τυχόν ιδιωτικοποίηση της μητρικής ΔΕΠΑ (πριν ή μετά την παρέλευση της δεκαετίας), θα συμπαρασύρει και τον έλεγχο της ΔΕΣΦΑ δημιουργώντας ενδεχομένως προβλήματα στην επέκταση του Συστήματος σε ορισμένες περιοχές της χώρας, όπου με βάση τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας κάτι τέτοιο θα ήταν ασύμφορο.

Συνεπώς, το κυρίαρχο πολιτικό ερώτημα που τίθεται εκ των πραγμάτων είναι αν το Δημόσιο θα διατηρήσει μόνιμα τον έλεγχο του ΔΕΣΦΑ¹ (άρα και τον έλεγχο του φυσικού μονοπωλίου ΕΣΦΑ), για να διασφαλίσει τη διαρκή ανάπτυξη / επέκτασή του προς εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος και της περιφερειακής ανάπτυξης της χώρας, καθώς και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Σύμφωνα με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, το όλο έργο του φυσικού αερίου πρέπει να αντιμετωπισθεί ως ενεργειακό αγαθό, η πρόσβαση στο οποίο πρέπει μακροπρόθεσμα να καταστεί δυνατή από το σύνολο των μεγάλων πληθυσμιακών συγκεντρώσεων της ηπειρωτικής Ελλάδας και ενδεχομένως της Κρήτης, κάτι που από πλευράς αποδοτικότητας δε θα είναι σε αρκετές περιπτώσεις συμβατό με τους κανόνες που διέπουν μία ιδιωτική επένδυση. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι σήμερα ο προγραμματισμός των επεκτάσεων προς την Πελοπόννησο συναρτάται άμεσα από το ενδεχόμενο και τον τόπο εγκατάστασης νέων μονάδων ηλεκτροπαραγωγής που εγγυώνται μεγάλες και σταθερές καταναλώσεις.

Ειδικότερα, τα βασικά σημεία τα οποία θα πρέπει να προσεχθούν είναι τα ακόλουθα:

α) Στη Ρυθμιζόμενη Περιουσιακή Βάση δε θα πρέπει να ενσωματώνονται κοινοτικές ή λοιπές επιχορηγήσεις.

β) Θα πρέπει να είναι ξεκάθαρο το ποιος πληρώνει το κόστος επέκτασης του ΕΣΦΑ προς νέες περιοχές. Δεν είναι δυνατό το συγκεκριμένο κόστος να μετακυλιέται στους υφιστάμενους καταναλωτές. Προτείνεται η χρηματοδότησή του από το ΔΕΣΦΑ και η ανάκτηση του κόστους της επένδυσης σε μακροχρόνια βάση ως εθνικής υποδομής και όχι με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια.

γ) Το κόστος σύνδεσης μεγάλων μελλοντικών καταναλωτών (οι λεγόμενες «ρηχές συνδέσεις»), και δη των ηλεκτροπαραγω-

1 Στα πρότυπα του ΔΕΣΜΗΕ και με τα πάγια να παραμένουν στην ιδιοκτησία της ΔΕΠΑ.

γών, οι οποίοι θα αποκτήσουν άδεια εγκατάστασης και μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος Σχ/Ν, θα πρέπει να αναλαμβάνεται από τους ίδιους, πέραν ίσως από ένα εύλογο απαλλασσόμενο όριο (π.χ. 3.000.000 ευρώ ή 2km) που θα καταβάλλεται από τον ΔΕΣΦΑ και θα εντάσσεται στην Ρυθμιζόμενη Περιουσιακή Βάση του ΕΣΦΑ.

Ε. Με το Σχέδιο Νόμου του ΥΠΑΝ προβλέπεται μεν ένα σχετικά ομαλό και σύμφωνο με τις παρεκκλίσεις που προβλέπει η Οδηγία 55/2003/ΕΚ άνοιγμα της εγχώριας αγοράς, πλην όμως δημιουργείται μία συγκεχυμένη κατάσταση όσον αφορά τους επιλέγοντες πελάτες. Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι με τις πολλαπλές ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο Σχέδιο Νόμου δημιουργούνται καταναλωτές πολλών ταχυτήτων και διαφορετικών δικαιωμάτων, ενώ η κατάργηση των μονοπωλιακών δικαιωμάτων φαίνεται ότι αφορά μόνο τη ΔΕΠΑ και όχι τις ΕΠΑ.

Στ. Τέλος, η Ο.Κ.Ε. κρίνει σκόπιμο, δεδομένης και της σημασίας την οποία προσδίδει στην διείσδυση του φυσικού αερίου σε όσο το δυνατόν περισσότερους καταναλωτές, την καθιέρωση ειδικών κινήτρων, πέραν της κατά 20% απόκλισης από πλευράς κόστους λειτουργίας σε σχέση με το ανταγωνιστικό καύσιμο (πετρέλαιο θέρμανσης). Τέτοια κίνητρα θα μπορούσαν να είναι φορολογικής φύσεως, αντίστοιχα με αυτά τα οποία προέβλεπε ο φορολογικός νόμος 3220/2004 για τους μη οικιακούς καταναλωτές. Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει, επίσης, τη σημασία που έχει η αυστηρή τήρηση της υποχρέωσης για παρουσία εσωτερικού δικτύου φυσικού αερίου σε κάθε νεοαγειρόμενη οικοδομή, ιδιαίτερα δε εφόσον αυτή προορίζεται για εμπορική εκμετάλλευση. Κάτι τέτοιο θα καταστήσει δυνατή την εύκολη υποκατάσταση ηλεκτρικής ενέργειας από φυσικό αέριο για συγκεκριμένες χρήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΓ΄

ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Κεφάλαιο Α΄ Γενικές Διατάξεις

Άρθρο 2 Ορισμοί

Η ανεξαρτησία φορέα Διαχείρισης αποτελεί κύριο στόχο του νομοσχεδίου (σελ 2, ii της εισηγητικής έκθεσης). Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 15, ο φορέας ΔΕΣΦΑ ελέγχεται 100% από τη ΔΕΠΑ, η οποία είναι κάθετα ολοκληρωμένη επιχείρηση. Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι με τον τρόπο αυτό δε διασφαλίζεται η επιζητούμενη ουσιαστική ανεξαρτησία του φορέα διαχείρισης.

Κεφάλαιο Β΄ Εθνικό Σύστημα Φυσικού Αερίου

Άρθρο 7 Διαχείριση Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 5, οι μετοχές του Φορέα Διαχείρισης (ΔΕΣΦΑ) ανήκουν 100% στη ΔΕΠΑ. Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι η σχέση ιδιοκτησίας φέρνει σε πλεονεκτική θέση τη ΔΕΠΑ και δημιουργεί καθεστώς προνομακό που θα αποτρέψει την είσοδο άλλων επιχειρήσεων. Επίσης, ο Φορέας Διαχείρισης εξαρτάται από δύο μεγάλους πελάτες, τα ΕΛΠΕ (25%) και τη ΔΕΗ (30% option) που είναι μέτοχοι της ΔΕΠΑ (ή έχουν option: ΔΕΗ) και έχουν δυνατότητες ελέγχου ουσιαστικά και στη θυγατρική του ΔΕΣΦΑ. Οι δύο αυτοί πελάτες είναι επίσης ανταγωνιστές του φυσικού αερίου στην

αγορά ενέργειας. Λογικό είναι άλλοι μεγάλοι πελάτες ή και εταιρείες παροχής φυσικού αερίου που θα δραστηριοποιηθούν στο χώρο να θέλουν επίσης συμμετοχή στο ΔΕΣΦΑ θεωρώντας ότι κατ' αυτό τον τρόπο διασφαλίζουν τα συμφέροντά τους. Σύμφωνα με την Ο.Κ.Ε. οι εναλλακτικές λύσεις είναι:

- Η σταδιακή συμμετοχή στο ιδιοκτησιακό καθεστώς του ΔΕΣΦΑ και άλλων «παιχτών».
- Η υποχρέωση των ΕΛΠΕ και της ΔΕΗ να πουλήσουν τη συμμετοχή τους στη ΔΕΠΑ, έστω και σταδιακά.
- Η ανάληψη του ελέγχου του ΔΕΣΦΑ από το δημόσιο, τουλάχιστον για ένα κρίσιμο για την ανάπτυξη και τη λειτουργία του συστήματος χρονικό διάστημα.

Η Ο.Κ.Ε. επίσης, θεωρεί ότι η εξάρτηση του ΔΕΣΦΑ από τη μητρική του εταιρεία δεν μπορεί να αντισταθμιστεί αποτελεσματικά με τους περιορισμούς του άρθρου 7 παρ. 9.γ και 13. Ο Φορέας Διαχείρισης είναι δύσκολο να λειτουργήσει ως πραγματική επιχείρηση, διότι υφίσταται ένα ιδιότυπο πλέγμα ελέγχων με δύο ελέγχοντες: τη μητρική εταιρεία και το Υπ. Ανάπτυξης.

Σύμφωνα με την παρ. 13 και 14 η μητρική (ΔΕΠΑ) θα ελέγχει τα επίπεδα δανεισμού του ΔΕΣΦΑ, τη στελέχωση και τις αναθέσεις υπηρεσιών, ενώ το Υπουργείο Ανάπτυξης θα εγκρίνει τις σχετικές αποφάσεις. Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι η δυϊκή εποπτεία θα δημι-

ουργήσει ένα ασφυκτικό γραφειοκρατικό καθεστώς.

Άρθρο 12

Δέσμευση Δυναμικότητας ΕΣΦΑ

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι πέρα από το ανώτατο όριο δυναμικότητας που θα μπορεί να δεσμεύεται από ένα χρήστη, σε σημεία «στένωσης» του ΕΣΦΑ θα πρέπει να ορίζεται και όριο συνολικής δέσμευσης από όλους τους χρήστες. Διαφορετικά θα εμποδίζεται η είσοδος νέων εταιρειών παροχής και ο πλήρους ανταγωνισμός.

Επίσης, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η δυνατότητα εκχώρησης της δυναμικότητας που δεσμεύει ένας μεγάλος χρήστης ανοίγει μια δευτερογενή αγορά με «εμπορία δυναμικότητας». Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι ο ΔΕΣΦΑ πρέπει να έχει δικαίωμα ακύρωσης συμβάσεων εκχώρησης αν κρίνει ότι νοθεύεται ο υγιής ανταγωνισμός, με αποζημίωση του εκχωρούντος.

Κεφάλαιο Γ΄

Ανεξάρτητα Συστήματα Φυσικού Αερίου

Άρθρο 15

Άδεια ΑΣΦΑ

Όσον αφορά τις απευθείας γραμμές – ΑΣΦΑ(Ανεξάρτητα Συστήματα Φ.Α.) (Άρθρο 15) και σύμφωνα με ό,τι περιγράφεται στην ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος (ΕΣΦΑ-άρθρο 10), φαίνεται να μην υπάρχει ουσιαστική δυνατότητα κατασκευής απευθείας γραμμών από τους πελάτες, παρόλο που αυτό προβλέπεται σαφώς στην Οδηγία για την τροφοδοσία των επιλεγόντων πελατών.

Άρθρο 16

Διαγωνισμός Χορήγησης Άδειας ΑΣΦΑ

Η ανάπτυξη «δικτύου» Ανεξάρτητων Συστημάτων Φυσικού Αερίου (ΑΣΦΑ), άνευ ορίων και όρων, όπως η υποχρέωση του υπό δημόσιο έλεγχο ΔΕΣΦΑ να επεκτείνει το δίκτυο μέσω διαγωνισμού όταν υπάρχουν περισσότεροι ενδιαφερόμενοι (άρθρο 16, παρ. 1β), θα αφαιρέσει από το Σύστημα κάθε κερδοφόρα ανάπτυξη, θα επιβαρύνει τη χώρα με διασπαρμένες και αντιαναπτυξιακές επενδύσεις, που τελικά θα εμποδίσουν την ανάπτυξη εθνικού δικτύου.

Στο ίδιο άρθρο προβλέπεται επίσης ότι θα γίνονται διαγωνισμοί για τη χορήγηση άδειας ΑΣΦΑ για λόγους που, μεταξύ άλλων, αφορούν την «εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος» ή την «ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη». Για να αποφευχθούν παρερμηνείες ή, πολύ χειρότερα, σκόπιμες διαστρεβλώσεις στην προώθηση ΑΣΦΑ υπέρ συγκεκριμένων ιδιωτικών συμφερόντων (από ποιον θα ορίζεται εάν εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον με κάποιο ΑΣΦΑ, ή εάν αυτό εξυπηρετεί την περιφερειακή ανάπτυξη;), η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή προτείνει οι διαγωνισμοί για ΑΣΦΑ να γίνονται μόνον για έργα που :

α) δεν περιλαμβάνονται στο εγκεκριμένο πρόγραμμα ανάπτυξης του ΕΣΦΑ, και

β) αφού πρώτα ερωτηθεί και αρνηθεί ο ΔΕΣΦΑ (δικαίωμα της πρώτης άρνησης) ή αδυνατεί να το υλοποιήσει στο επιθυμητό χρονικό διάστημα.

Άρθρο 18

Διαχειριστής ΑΣΦΑ

Οι ρυθμίσεις του συγκεκριμένου άρθρου δημιουργούν ερωτήματα όσον αφορά την **ανεξαρτησία** των διαχειριστών Ανεξαρτήτων Συστημάτων και την αποφυγή μεροληπτικής συμπεριφοράς υπέρ των ιδίων τους συμφερόντων. Το θέμα προκύπτει όταν ο ιδιοκτήτης ΑΣΦΑ είναι και ιδιοκτήτης καθετοποιημένης επιχείρησης. Οι προβλέψεις του επόμενου άρθρου 19, παρ 2 (α&β) δεν είναι επαρκείς για την αποτροπή μεροληπτικής μεταχείρισης υπέρ των συνδεδεμένων με αυτόν εταιρειών. Η Ο.Κ.Ε. επομένως, θεωρεί ότι θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για σύστημα προτεραιότητας των αιτήσεων σύνδεσης καταναλωτών και να δημοσιευθεί στον Κώδικα Δεοντολογίας (άρθρο 18, παρ.6).

Άρθρο 20

Κώδικας Διαχείρισης ΑΣΦΑ

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι για λόγους διασφάλισης της ανεξαρτησίας του διαχειριστή ΑΣΦΑ θα πρέπει να προστεθεί στην παρ. 3 το να προηγείται δημοσίευση και δημόσια διαβούλευση των κωδίκων πριν την οριστικοποίησή τους.

Άρθρο 21

Εταιρείες Παροχής Αερίου

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι παραλείπονται μεγάλες περιοχές της χώρας, γεγονός το οποίο δεν επιτρέπει την ισόρροπη / ισότιμη ανάπτυξη του Συστήματος.

Κεφάλαιο ΣΤ'

Προμήθεια Φυσικού Αερίου

Άρθρο 24 και άρθρο 25

Άδεια Προμήθειας Φυσικού Αερίου και Επιλέγοντες Πελάτες

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι οι οικιακοί πελάτες προστατεύονται επαρκώς ως προς:

- Τη διαμόρφωση προμηθειών σε έκτακτες ανάγκες (άρθρο 24, παρ.3).
- Τις τιμές (εγκρίνονται από το Υπουργείο Ανάπτυξης - άρθρο 25 παρ.4).

Από την άλλη πλευρά, όμως, δημιουργείται ιδιαίτερα συγκεχυμένη εικόνα για τους επιλέγοντες πελάτες. Ενδεικτικά αναφέρονται:

- Οι βιομηχανικοί καταναλωτές εκτός των περιοχών των τριών ΕΠΑ καθίστανται επιλέγοντες πελάτες μετά τις 15/11/2008, ενώ όσοι βρίσκονται μέσα στα όρια των ΕΠΑ το 2029, όταν δηλ. λήξει η υφιστάμενη άδεια διανομής των ΕΠΑ και το αντίστοιχο αποκλειστικό τους δικαίωμα, τη στιγμή μάλιστα που οι ίδιες αυτές ΕΠΑ καθίστανται επιλέγοντες πελάτες από το 2008 και μετά, για τις ποσότητες αερίου πέραν του ορίου που προβλέπουν οι συμβάσεις τους πώλησης / προμήθειας αερίου με τη ΔΕΠΑ.

- Οι οικιακοί καταναλωτές εκτός των ΕΠΑ καθίστανται επιλέγοντες πελάτες από 15/11/2009, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία των οικιακών καταναλωτών που βρίσκονται εντός των περιοχών των τριών ΕΠΑ γίνονται επιλέγοντες πελάτες το 2029, για τον ίδιο ως άνω λόγο.

- Οι νέες ΕΠΑ θα είναι επιλέγοντες πελάτες από τη στιγμή της ίδρυσής τους.

- Τα τιμολόγια των μικρών βιομηχανικών, εμπορικών και οικιακών καταναλωτών εκτός ΕΠΑ θα εγκρίνονται από τον ΥΠΑΝ, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της ΡΑΕ. Δεν υπάρχει, όμως, ανάλογη πρόβλεψη για τους αντίστοιχους πελάτες των ΕΠΑ.

Άρθρο 26

Προμηθευτές με υψηλό μερίδιο αγοράς

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι η λογική ελέγχου των προμηθευτών με υψηλό μερίδιο αγοράς είναι ορθή, αλλά η εφαρμογή της γίνεται με μη κατάλληλο τρόπο. Το ποσοστό του 40% που προβλέπεται στο Σχέδιο Νόμου θεωρείται ιδιαίτερα υψηλό, ενώ το ποσοστό του 80% θα έπρεπε να ισχύει για τους 4 ή έστω τουλάχιστον για τους 3 ισχυρότερους προμη-

θευτές. Στην παρούσα μορφή, οι ρυθμίσεις αυτές δεν θα λειτουργήσουν προς όφελος της ΔΕΠΑ (άρθρο 26, παρ 1 & 3).

Κεφάλαιο Ι΄

Μεταβατικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 39

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τη χρήση των συστημάτων του Φυσικού Αερίου για τη διακίνηση βιοαερίου, αλλά θέλει να σημειώσει ότι τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του βιοαερίου πρέπει να είναι συμβατά με τις υφιστάμενες χρήσεις (πιθανό πρόβλημα κυρίως σε περιπτώσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από σταθμούς που δέχονται αέριο ορισμένων προδιαγραφών).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

Νικόλαος Αναλυτής

Στην Ολομέλεια της 3ης Νοεμβρίου 2005 παρέστησαν τα κάτωθι Μέλη
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αναλυτής Νικόλαος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

Κεφάλας Χαράλαμπος
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Πολίτης Δημήτρης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Λιόλιος Νικόλαος
Μέλος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

Α' ΟΜΑΔΑ

Αλέτης Μιχάλης
Πρόεδρος Δ.Σ. Σ.Α.Τ.Ε.

Αντζινάς Νικόλαος
Εκπρόσωπος Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Ζαχαρέλης Σταύρος
Εκπρόσωπος Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Ζούλοβιτς Μαργαρίτα
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Κουτσιβίτου Αναστασία
Εκπρόσωπος Σ.Ε.Β.

Σκορίνης Νικόλαος
Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Τσατήρης Γεώργιος
Ένωση Ελληνικών Τραπεζών

Χαντζαρίδης Κωνσταντίνος
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Β' ΟΜΑΔΑ

Αυγητίδης Ελευθέριος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Μπούρχας Κωνσταντίνος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Ηλιόπουλος Ηλίας
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Κουτσιμπογιώργος Γεώργιος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Κωνσταντινίδης Ιωάννης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Ξενάκης Βασίλειος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Παπαντωνίου Κωνσταντίνος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Αποστολόπουλος Αναστάσιος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Πεπónης Εμμανουήλ
Γ.Σ.Ε.Ε.

Πλευράκης Μιχάλης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Τούσης Αθανάσιος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Γ' ΟΜΑΔΑ

Γωνιωτάκης Γεώργιος
Πρόεδρος Δ.Σ. ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.

Καφύρας Χαράλαμπος
Μέλος Γ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.
σε αναπλήρωση του
Καραμίχα Τζανέτου
Προέδρου Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

Κουκουλάκης Ζαχαρίας
Μέλος Δ.Σ. ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.

Λίτσος Φώτης
Μέλος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

Δεκαβάλλας Ιωάννης
Εκπρόσωπος Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.
σε αναπλήρωση του
Σκυλακάκη Θεόδωρου
Αντιδημάρχου Αθηναίων
/Εκπροσώπου Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.

Τσεμπερλίδης Νικόλαος
Πρόεδρος Δ.Σ. ΚΕ.Π.ΚΑ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Γρηγόριος Παπανίκος

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ & ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

Για κάθε πληροφορία σχετικά με το έργο και τη λειτουργία της Ο.Κ.Ε. είναι στη διάθεσή σας το Τμήμα Δημοσίων & Διεθνών Σχέσεων της Επιτροπής, υπό τη διεύθυνση της Δρος Μάρθας Θεοδώρου.

Τηλ.: (210) 9249510-2, Fax: (210) 9249514, e-mail: iproke@otenet.gr